

міжнародних стандартів, за якими мають відобразитись не лише суто господарські операції, а й ведення обліку стану активів, капіталу, зобов'язань, доходів і витрат. Тобто бухгалтерський облік стає не простим відображенням операції, а відображенням економічних наслідків діяльності підприємства в цілому [2, с.148]. Автоматизація і введення інформаційних систем бухгалтерського обліку на підприємстві і підготовка фінансової звітності в податкові органи в Україні є однією з найбільш важливих задач.

Література.

1. Безверхий К. Шляхи удосконалення первинного обліку непрямих витрат, пов'язаних із виплатою заробітної плати // Бухгалтерський облік і аудит.-2010р.-№3- с.25-27
2. Василик О.Д.: Методологічні й організаційні проблеми аудиту // Фінанси України. - 2003.- № 2.-с. 148-150.
3. Гадзевич О.І. Оплата праці в умовах ринку: теорія, практика: Навчальний посібник.-К.:КОНДОР,-2008.-400с.
4. Закон України від 21.02.2006 р. № 3448-IV: Про оплату праці // Податки та бухгалтерський облік.-2007р.-№4- с. 2
5. Лукашевич В.М. Економіка праці та соціально-трудові відносини: Навчальний посібник. - Львів: «Новий Світ-2000»,2008.-248 с.

ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ У СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ УКРАЇНИ

**МАКСИМЕНКО Т.С.,* СТУДЕНКА,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА**

За період реформування організаційно-виробничих структур аграрного сектору України ускладнився розвиток новостворених сільськогосподарських підприємств, внаслідок чого значно скоротилися обсяги і знизилася ефективність виробництва сільськогосподарської продукції та розмір прибутку від її реалізації. Тому нагальною потребою розвитку сільськогосподарського виробництва в усіх регіонах України є створення належних умов для нарощування обсягів виробництва аграрної продукції та удосконалення систем ведення сільського господарства. На сучасному

* Науковий керівник – Поливана А.А., ст. викладач

етапі розвитку для економіки України гостро постала потреба в інвестуванні інноваційних та інформаційних технологій, ресурсного, технічного, програмного забезпечення; пріоритетному розвитку інфраструктури, оскільки в цих питаннях аграрна сфера значно відстає від усіх секторів економіки.

Потребує вирішення проблема забезпечення аграрного сектору необхідними фінансовими ресурсами та ефективного впровадження інвестицій для його структурної, технологічної та інноваційної розбудови, пошук альтернативних шляхів їх залучення.

Питанням активізації інвестиційної діяльності присвячено багато наукових праць провідних вчених, таких як: О.М. Коваль, Г.В. Спаський, О.В. Жарун, М.Ю. Коденська, О.М. Ціхановська, В.М. Ціхановська, Є.О. Ланченко, М.Ф. Огійчук, К.В. Євлампієв, К.Б. Волощук, В.Ф. Бесєдін, В.І. Благодатний, П.І. Гайдуцький, С.О. Гуткевич, М.І. Долішній, М.І. Кісіль, П.Т. Саблук, М.Я. Дем'яненко, В.Г. Андрійчук, В.М. Алексійчук, О.Є. Гузь, М.І. Савлук, М.М. Федоров, Б.Я. Кваснюк, П.А. Стецюк та інші вчені-економісти. Проте аналіз економічної сутності інвестиційної привабливості підприємств України, а також обґрунтування напрямів її підвищення поки що залишаються недостатньо розробленими і вимагають подальшого розвитку й удосконалення.

Метою статті є визначення проблем сучасного стану інвестиційного процесу та запропонування механізму їх вирішення.

Так як темпи зміни в обсягах виробництва продукції сільського господарства приводять до більшого темпу змін в обсягах інвестицій, нами було проаналізовано обсяги інвестицій за останні роки. Згідно з Державним комітетом статистики у 2009 році інвестиційна активність в Україні суттєво знизилась. За цей час було здійснено інвестицій на суму 106278,5 млн. грн., що на 49508,9 млн. грн. менше, ніж за аналогічний період попереднього року. У 2009 році відбувся спад, який відкинув нашу країну до рівня нижчого, ніж був у 2007. Світовий банк оцінює потреби України в інвестиціях станом на 2010 рік більш ніж 100 млрд. дол. США. Прогнози ж щодо реального обсягу іноземних інвестицій значно нижчі – показників 2008 р. (\$ 10,9 млрд.) досягти не вдасться, обсяг прямих іноземних інвестицій складе близько \$ 6 млрд. Основними країнами-інвесторами є: Кіпр – 8,6 млрд. дол. США, Німеччина – 6,6, Нідерланди – 4, Російська Федерація – 2,7.

Політична нестабільність, часта зміна законодавства, загроза інфляції, високий рівень злочинності і корупції, низька прибутковість

від інвестицій, великий тягар оподаткування, недостатність інформації про об'єкти інвестування визначають дуже низький інвестиційний рейтинг України серед інших країн світу. Це примушує іноземних інвесторів проводити обережну і очікувальну політику у сфері інвестиційної співпраці з Україною. Всі чинники, які враховує інвестор, коли оцінює сприятливість умов в приймаючій країні для вкладення капіталу, характеризують інвестиційний клімат. На жаль, нині сільське господарство не є привабливою для інвесторів галуззю. Основними причинами цього є сезонність виробництва, тривалість періоду обігу капіталу, велика залежність від ґрунтових і погодних умов, а також поглиблення економічної кризи. Це означає, що Україна поки що не готова до жорсткої конкурентної боротьби за інвестиції на світових ринках капіталу, що однозначно негативно позначиться на розвитку економіки в цілому.

Тому необхідно організувати виробництво саме на основі інноваційної моделі розвитку. Тобто, залучення інвестицій у нові ефективніші форми господарювання й організації виробництва, забезпечення селекції в рослинництві, тваринництві та птахівництві, розвиток вітчизняного насінництва й племінної справи, створення і впровадження у виробництво новітніх технологій глибокої переробки сільськогосподарської продукції, диверсифікації її використання, у тому числі на технічні цілі.

Внутрішній ринок науково-технічної продукції в аграрному секторі економіки продовжує деградувати, через неплатоспроможність сільськогосподарських споживачів, попит на інноваційні розробки знижується. Так, рівень забезпечення АПК країни сільськогосподарською технікою невисокий і коливається в межах 45-65% від потреби на неї, а її експлуатаційні характеристики не відповідають сучасним технічним, технологічним та інноваційним вимогам, що призводить до зниження якості польових робіт, значно збільшуються періоди їх виконання, зростають виробничі втрати продукції та виробничі витрати сільськогосподарських підприємств на проведення ремонтних робіт. Все це в кінцевому підсумку негативно позначається на собівартості продукції й рентабельності її виробництва.

Для відтворення технічного потенціалу сільськогосподарського виробництва до оптимального рівня необхідно щорічно інвестувати на придбання нових технічних засобів значну частину коштів. Для ефективного вирішення проблеми необхідно залучати кошти державного та місцевих бюджетів, власні кошти підприємств, кредити

банків та інші позики, кошти іноземних інвесторів, кошти вітчизняних інвестиційних компаній, інших джерел фінансування.

Найбільш імовірним джерелом капітальних інвестицій є амортизація основних засобів. Нинішня амортизаційна політика дає змогу відтворювати основні засоби виробництва за рахунок амортизаційних відрахувань по сільськогосподарській техніці лише на 10-15 % потреби.

Для ефективного розвитку АПК необхідно постійно здійснювати контроль змін та вносити відповідні корективи. Важливо відновити довіру інвесторів та населення, проводити більш виважену діяльність банків і підприємств, що буде гарантією для забезпечення стабільності кредитних та інвестиційних ринків. Перспективним джерелом фінансування є створення венчурних фондів через ефективне залучення коштів корпоративного сектору економіки і заощаджень населення з відповідними державними гарантіями.

Отже, зрозуміло, що активізація інвестиційної діяльності є одним з головних критеріїв, що засвідчує покращення економічних процесів в державі. Раціональне використання інвестицій збільшує ефективність виробництва сільськогосподарських підприємств. Працюючи злагоджено, держава і підприємства повинні шукати шляхи залучення як зовнішніх, так і внутрішніх інвестицій для поживалення своєї діяльності, а також розробляти стратегії їх ефективного використання.

ПРОБЛЕМИ ОБЛІКУ ТА ОЦІНКИ БІОЛОГІЧНИХ АКТИВІВ ЗА СПРАВЕДЛИВОЮ ВАРТІСТЮ

***МЕЩЕРЯКОВ В.Є.,* АСИСТЕНТ,
ЗАЄЦЬ О.О., СТУДЕНТКА, ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМ. В.В. ДОКУЧАЄВА***

В наш час облікова система йде новими прогресивними шляхами. Не залишилась без новацій і система обліку в сільському господарстві. Зокрема, однією зі сходинок цього процесу стало прийняття П(С)БО 30 «Біологічні активи».

Розробка та впровадження стандарту, який регулює облік лише активів сільського господарства, є актуальними й обґрунтованими, адже

* *Науковий керівник – Огійчук М.Ф., к.е.н, професор*